

VYDAŘENÝ VEČÍREK

literární scénář krátkého filmu

© 2009

Daniel Nosek & Nosáč Film Studio

www.jaknato.webz.cz

Obraz 1

Byt

Reál – interiér – noc

Rudolf, urostlé postavy s velkým břichem, stojí v trenýrkách před dveřmi do koupelny se záchodem.

V pozadí je slyšet fotbalový zápas v televizi.

Zvuky, komentátor a výkřiky z fotbalového zápasu.

Úvodní titulky.

Rudolf při stepování na místě se levou rukou drží v rozkroku, zatímco druhou buší do dveří a křičí.

Bušení do dveří.

RUDOLF

Marcel! Co tam děláš tak dlouho? Nestihnu zápas!

Marcela je zavřená v koupelně a líčí se.

MARCELA

Dělám ze sebe krásnou. S holkama vyrážíme na večírek.

Rudolf přestane bušit do dveří.

RUDOLF

Cože? To dnes nebudeš doma? Ale...

MARCELA

Ale miláčku, stejně sleduješ telku...

RUDOLF – POKR.

Ale přece jsme si chtěli udělat krásnej večer... A teď se dozvím, že přijdeš buh ví kdy...

MARCELA

Slibuji ti, miláčku, že se vrátím do půlnoci. Ani o minutu později!

Rudolf kapituluje. Otáčí se zády ke zdi a klouže po ní do dřepu.

Marcela odemyká dveře, vychází ven. Je oblečená v minisukni, navoněná, v obličejí nalíčená a vyčesanými vlasy.

Cvak!

MARCELA

Koupelna je volná.

Rudolf ožívá, stoupá si a chce Marcelu zdržet.

Marcela mu vrazí rychlou pusou.

Mlask!

Pronese formální rozkaz na rozloučenou.

MARCELA

Buď tu hodnej!

A odchází za holkami.

Rudolf, velice zklamán, se za ní otočí.

RUDOLF

Budu...

Obraz 2

Restaurace - bar

Reál – interiér – noc

Zábava je na večírku rozjetá naplno.

Všude spousta lidí. Místnost osvětluje stroboskop a barevná hudba.

U rohového stolu sedí Marcela se svými kamarádkami. Všechny dámy jsou oblečeny do vzdušných halenek, minisukní a lodiček.

Zkoumavých pohledů pánu od vedle si nelze nevšimnout.

Na pozadí toho všeho hraje rocková hudba.

Hraje hudba.

Občas pánové objednají některé z dam drink nebo je vyzvou na tanec, když rockovou hudbu vystřídá ploužák.

NYNÍ pozvali Marcelu. Když se zvedne od stolu, sotva se udrží na nohou a padá na gentlemana.

Ten jí podepře s komentářem a odvádí jí k baru.

MUŽ

Hopla!

Do hlasité hudby se holky mezi sebou baví. Vlivem alkoholu občas dochází k nedorozumění a tak se ptají znovu.

HOLKY

(Smích a opilecký hovor)

Marcela s mužem stojí u baru. Marcela se v alkoholovém opojení vlní. Před nimi jsou na pultu dvě sklenky s whisky, kterou si čas od času vezmou a usrknou.

Oba se krásně baví. Marcela si při hovoru šlape na jazyk a neustále se směje.

MARCELA & MUŽ

(Smích prostrídáný opileckým hovorem na libovolné téma)

NÁHLE se Marcela podívá na hodiny, zaostří zrak a ztuhne.

Je něco kolem půl třetí dáno!

MARCELA – POKR.

Dyyyvoole!

Rozloučí se s mužem, poděkuje mu za pozvání. Přitom se o něho několikrát opře rukou, když se převáží dopředu.

MARCELA – POKR.

Díííky zaaa lozvánííí!

Marcela odchází od baru za děvčaty. Muž se za ní zklamaně dívá. Tak krásně to začalo.

MUŽ

Rádo se stalo.

Marcela se loučí s děvčaty.

MARCELA

Ahoj dolky. Musim.

Některé holky se s ní též loučí, jiné jí naopak lanaří, aby zůstala. Vliv alkoholu je v jejich hlasech a pohybech patrný na první pohled.

HOLKY

Nechod'!

Do-do-provodíme tě!

Pa! Mej se! V pondělí.!

Marcela už dívky neslyší, doslova vystřelí z baru.

Obraz 3

Byt

Reál – interiér – noc

V bytě už je tma.

Zarachocení klíčů v zámku.

Dveře se otevírají.

Marcela vchází do předsíně. Snaží se být jako myška a daří se jí to.

Svlékne si bundu a pověsí jí na věšák.

Následně se opře rukou o věšák, skloní hlavu k nohám a začne si zouvat boty.

NÁHLE se z kuchyně ozve kukačka.

Kuku, kuku, kuku!

Zvedne hlavu se zděšeným výrazem.

Hned na to se z ložnice ozve vrtění peřiny.

Vrtění peřiny

Rudolf rozsvítí lampičku, jejíž světlo prostupuje broušenou výplní ve dveřích.

Cvaknutí vypínače!

Marcela otočí hlavu směrem k ložnici.

Pak se zadívá do dálky a se soustředěním ze sebe vyloudí devětkrát po sobě zvuk kukačky – shodný jako od opravdové. K tomu si pomáhá rukama.

MARCELA

Kuku, kuku, kuku, kuku, kuku, kuku, kuku, kuku, kuku!

Rudolf zhasíná lampičku.

Marcela si oddechla a s úsměvem na rtech jde do ložnice.

Obraz 4

Byt

Reál – interiér – den

Ráno Rudolf pobíhá po kuchyni jen v trenýrkách a připravuje si snídani.

Marcela přichází ještě v noční košili s knoflíky dozadu, jednou rukou mimo rukáv a s rozparkem v dolní části, který jí odkrývá část oholeného lýtka.

Je ospalá a stěžuje si na bolest hlavy.

MARCELA

Ahoj Rudo. Strašně mě bolí hlava.

Marcela si sedá na židli. V rukách svírá hlavu.

Rudolf k ní pozvedne hlavu.

RUDOLF

To máš z těch mejdanů.

Rudolf se dál věnuje snídani. Kouše do chleba s máslem a salámem.

RUDOLF – POKR.

Kdy jsi dorazila domů?

MARCELA

O půlnoci. Jak jsem slíbila.

RUDOLF

To je dobře, jinak bys vypadala hůř.

Marcela se nuceně usměje.

Manžel si rozloží noviny na stůl a čte. Přitom párkrát kousne do chleba a sousto před polknutím řádně rozkouše.

Pak zvedne hlavu ke své ženě a s vážným pohledem povídá:

RUDOLF – POKR.

Víš, musíme vyměnit ty naše kukačkové hodiny.

Marcela zbledne strachy. Aby zamaskovala zděšení, pokorně se ptá:

MARCELA

Aaano? A proč, miláčku?

Rudolf ukousne chleba a usrkne kávu z hrnečku

RUDOLF

Víš, dneska v noci kukačka zakukala třikrát, potom - nevím, jak to udělala - vykřikla Ó bože!

Marcela na svého muže jen tupě zírá.

MARCELA

Ó bože!

RUDOLF – POKR.

Jo! Přesně tak! - Znovu zakukala čtyřikrát, vyzvracela se v předsíni, zakukala ještě třikrát a upadla smíchem na podlahu. Kuknula ještě jednou, šlápla na kočku a převrátila stůl v ložnici. Potom se svalila vedle mě, a zatímco kukala naposledy, hlasitě si uprdla. - Pak začala chrápat.

Marcela studem halí hlavu do rukou.

Finální hudba.

Závěrečné titulky.

KONEC